

ROSA PETKOVIĆ

**KAKO CENTRIRATI
GLAVU**

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

Ilustracija naslovnice: Tomislav Vulić

Fotografija: Rosa Petković

Grafička obrada: Mirko Bokšić

Lektorat: Zrinka Vulić

Bibliografische Information durch die Deutsche
Nationalbibliothek: Die Deutsche
Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation
in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte
bibliografische Daten sind im Internet über
<http://dnb.dnb.de> abrufbar.

ISBN 978-3-96008-707-6

Copyright (2016) Engelsdorfer Verlag Leipzig
Alle Rechte beim Autor

Hergestellt in Leipzig, Germany (EU)
www.engelsdorfer-verlag.de

8,00 Euro (D)

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

U POČETKU BIJAŠE SLIKA

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

U POČETKU BIJAŠE SLIKA

U početku bijaše slika
nijema, prazna, uokvirena tamom.
Crni okvir ništavila,
nabrekao od čekanja i bdijenja,
tjeskoban, pun briga,
zaljulja resku koru tišine.

- Bože, gdje si? - zavapi.
Kad ču vapaj, Bog iz svoje zjene
iščupa Sunce i razmaže ga
po gustom namazu mraka.

- Tu sam! Ne boj se!
Bit ču tvoje svjetlo! - reče.
Iz crne krošnje mraka
prhne goluždrava luč,
probudi boje, svjetline i oblike,
razbukta cvijeće po škrapama,
a leptira uokviri u oči vasione.
Tog trena daljina između vasione
i mene postade nestvarna,
a radost - raskošnija od ruže.

SLIKA IZGUBLJENOG VJETRA NA GRANI

Jutros sam čekala pjesmu
u Svilaji, među stablima,
s ranjenim vukom na bedru,
i u me nahrupi slika
nespokojnog leptira na ruži
i izgubljenog vjetra na grani!

Na mirisnom pokrivaču ruže,
kapljica rose je bljesnula
i oplodila leptira
svjetlosnim prahom!

U srebrnoj kukuljici svjetla,
talogom mirisa i boja,
začeli su riječ
i nazvali je – Ljubav!

Ta me Riječ nadvisila,
zapljusnula poput mora
i presadila u vučje stope
koje postadoše moj dom.

U OVOJ SAM SLICI POBIJEDILA

Ti – ožiljak izdubljen kapima rose
na rascvalom smilju.
Svjetlo obmanjeno ljubavlju
na bijeloj latici ruže.
Simfonija sreće
u nijemom talogu.
Nada zatočena u tijelu samoće.

CRTEŽ SVJETLOM

Nacrtah svjetlom:

U grivi vranca dan se rađa!

Grozd Sunca sazrijeva
na namreškanom licu mora!

Ruža je kleknula
i priljubila usta zemlji!

Na latici ruže -
tvoj pogled
i tisuće klica svjetlosti
u jednom odsjaju oka!

KAMERA OPSKURA

Danas mi nedostaje
svjetlo za sliku
i tvoja čedna nagost
poput bijele lade
da me nevinu
i nježnu,
u krisalnom obliku,
zalutalo Sunce
u tučku ruže nađe.

SLOJEVI SLIKE SLOJEVI LJUBAVI

Ljubav kao i slika živi u slojevima.

Prvi sloj ljubavi:

razuzdana griva, raskoš u kasu!

Drugi sloj ljubavi:

vjetar na ljljački, poljubac sunca!

Treći sloj ljubavi:

četverolisna djetelina, tobogan želja!

ČEKANJE SLIKE

Čekanje slike je neskladno gomilanje sreće
na sve ono što me doteče,
jer tko je čekao sliku zna da je to vrisak
bumbari strpljivo grade ružu koja će bdjeti
s nama, s nama disati, u nas pohraniti pelud,
miris i trn.

Uznjhana na toplim njedrima vjetra,
naslućujući njene nejasne obrise,
osluškivala sam kako sipi iz tvog zagrljaja,
napaja moje bezazlene ludosti -
pritajen zanos što ne zna kud bi s tolikim
veseljem u ovoj pustinji.

- Gdje razbaca radost prostraniju od cvijeta? -
upita me vjetar rastresajući pijesak po mojim
stopama.

- Vjetre, ludo, ljupka neznanice!
U darovano čekanje slike kraj rasplettnog
mora, jer da sliku nisam čekala
sama i ranjena na mnogim vrletima
poniznosti, lutala bih Svilajom
izgubljena i mračna,
primičući vukove k sebi,
dozivajući ovce da me vrate domu,

čekajući poskoka da me podoji!

LJUBAV NIJE SLIKA

Ljubav nije slika:
slika na Suncu blijedi,
ljubav na Suncu
izoštrava oblike
i zgušnjava svjetline!

Slika u mraku
pali tišinu
i zatvara prilaze,
ljubav u mraku
pali svjetlo i traži put!

Ljubav!
Nesagoriva jezgra ruže!
Bezdan svjetla
zatvoren liticama srca!
Nalazim je u glasu
slatkom poput meda
gdje sam te srela,
nasmijana i sretna,
s ogrlicom od školjki
na vratu.

SRETNA SAM JER IMAM TEBE TU NEGĐJE U ZRAKU

Sretna sam, jer imam tebe tu negdje,
u zraku,
tu negdje gdje ptice ispiru nebo
i učvršćuju vjetar s krilima.
Nedovršena, od svjetla satkana,
čekala sam strpljivo tvoj glas.
Otisnut na lutanje među strane svijeta,
ponio si krajobraze
i runo cvjetnih oblaka s livada.
Skupio si nektar zlatnim vrčem
svog toplog srca
i razlio ga po puteljcima.
Kroz šiblje tvog osmjeha prhnule su rode
i slijetjele na raskrižje duge.
U moje nabreklo oko nahrupiše slike:
gladna bedra i razigrane dojke
smotaše se oko oltara poput zmije.
Uokvirena, ostakljena, pribijena na zid,
moja neutažena mladost čeka tvoj
povratak.

KAKO CENTRIRATI GLAVU

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

KAKO CENTRIRATI GLAVU

Ja sam hvatačica ljudskih glava.
Hvatam ih objektivom fotoaparata:
izoštravam, zamućujem,
povećavam, smanjujem...
Promatram ih na svježeobjeljenom zidu:
iskriviljene su nesimetrijom zvukova,
boja, oblika i svjetlina.
Kako ih centrirati na pozadinu?
Kako poništiti sjene što ih salijeću?
Kako uglaviti glavu u okvir
da prođe provjeru?
Kako izglaviti glavu iz okvira
da prođe život?
Glave su moj posao, smisao i nada.
Protegni se onoliko koliko glava imaš!
Koliko glava, toliko života!
Jučer sam ih imala pet, danas – ni jednu!

GLAVA NA AUTOMATICI

Automatika sama određuje
gustoću i svjetlinu glave,
ništa joj ne moram dati ni uzeti.
Slijedi korake ucrtane
u žamor valova -
stupovi svjetla podupiru je
na otvorenim prozorima oka.
Glava na automatici
izlazi iz sjene razmračenog
Sunca i odlazi, teška od čekanja,
u tjesne škrape na stijeni.
Prepoznajem je po savršenoj
oštini kojom zbujuje talasanje
i reže klupko okamenjenih zmija.

GLAVA NA PLADNJU

K tebi me dovela - bajka.
Za te privezala - nit mjesecine.
Od mene te odnijelo - svitanje na plaži.
Vrijeme je kolinja.
Stalno mislim na te.